

Posudek na magisterskou práci Jana Frühbauera „Jedna tvář hrdiny – interpretace Cúchulainnova příběhu z pohledu Campbellovy teorie monomýtu“

Diplomová práce Jana Frühbauera je členěna logicky, srozumitelně a její struktura navíc v souladu se zaměřením práce sleduje symbolické trojiční uspořádání. Mezi devíti kapitolami lze rozlišit tři formální okruhy: úvod k problematice monomýtu a individuálnímu procesu (str. 8-18), předložení a rozbor příběhu o Cúchulainnovi (19-96) a nakonec závěr spolu s dodatkem (97-104). Jednotlivé tři části Ulsterského cyklu (Ochod, Inicieace a Návrat), jehož hlavním hrdinou je právě Cúchulainn, jsou děleny do tří oddílů, ke kterým je vždy v závěru kapitoly přidána ještě další shrnující část (tedy nikoliv čtyři, ale 3+1). O formálních, metodologických předpokladech i hlavním myšlenkovém proudu a úhlu pohledu je pojednáno v prvních dvou kapitolách práce. V ústřední části autor předkládá životní osudy vybraného hrdiny, které přímo v jednotlivých kapitolách popisuje a interpretuje z hlediska Campbellovy teorie monomýtu a Jungova pojetí individuálního procesu. Jedná se o pokus zdařilý, přestože další aspekty příběhu zůstaly kvůli zaměření práce v pozadí. Některé kultické aktivity či kosmologické představy s příběhem spojené zmiňuje diplomant v krátkých vsuvkách nebo se dostaly pouze do poznámek pod čarou (např. *samain*, str. 27-28). Pokud by se autor podíval na danou problematiku z jiného úhlu, mohl by totiž rozpoznat, že se v Ulsterském cyklu nesetkáváme s mýtem, nýbrž s eposem či jakýmsi „mýtem druhé generace“. Cúchulaina můžeme porovnávat spíše s Gilgamešem nebo Héraklem než Enkim, Usirem či Héliem. Na tento problém ale neupozorňuje ani Campbell a jde tedy o jiné formálně-metodologické východisko. V některých oddílech práce, především se jedná o úseky převyprávěného příběhu, se autor nechává unést dějem a přechází k rázovitějšímu slohu. Navíc by rychlý styl vyprávění mohl neznalého čtenáře na mnoha místech snadno zmást. Tomu však J. Frühbauer předchází výborně zhotoveným slovníčkem irských jmen, pojmů a místních názvů, který umístil za závěr. O zájmu autora o danou problematiku a jeho připravenosti hovoří také rozsáhlý seznam použité literatury. V některých případech (např. v otázce členění příběhu o Cúchulainnovi) nejen přejímá ustálené názory a teorie, ale dovolí si je též hodnotit a korigovat. Za pozitivum této magisterské práce pokládám i užití citátů z relevantní beletristické literatury či divadelních her. Celkově je práce Jana Frühbauera kvalitní a v rámci svého úhlu pohledu podává danou problematiku podrobně i uceleně. Rád ji doporučuji k obhajobě a přes drobné formální a jazykové nesrovnalosti navrhuji hodnocení „výborně“.

30. 4. 2006

Jirí Janák